

Nollvisionen

Nollvisionen antogs som idé av riksdagen 1995. Tanken bakom visionen är att döda eller allvarligt skadade i trafiken inte skall accepteras och att dessa olyckstal på sikt skall ner till noll. Vilket förstås är en mycket långsiktig målsättning, för att inte säga vision.

Nollvisionen bygger på insikten att olyckan i sig inte är problemet, utan de skador som olyckan orsakar. Med detta som grund måste trafikmiljön utformas, trafikanterna utbildas etc. Människan är felbar, olyckor kommer att inträffa, men dess konsekvenser går att minimera.

Man kan alltså förebygga olyckor, man kan minimera skador genom att exvis vara snabbt på plats när något ändå inträffat, man kan utforma bilens inre på ett skadeförebyggande sätt etc. Nollvisionen bygger på ett samspel mellan alla aktörer i samhället, alla måste hjälpa till. Haveriutredningar vid varje dödsolycka bör vara en del i detta arbete.

Trafikverket är samordnare för Nollvisionen. Denna går dock EJ ut på att acceptera en miljö – där alla som inte vill bli skadade bör hålla sig undan (ungefär som i dag). **Trafikmiljön skall dimensioneras efter de oskyddade trafikanterna.**

Nollvisionen är en målsättning med höga ambitioner – ännu är vi inte i närheten. På cykelområdet, som karakteriseras av en utbildad skara fordonsförare i alla åldrar, **lär det behövas omfattande insatser.**